

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu forkorter SF's ordfører historien rimelig meget. Vi indgik ikke en aftale om at lave afgifter. Vi indgik en aftale om at bruge en række grønne virkemidler til at løse et miljøproblem, og hvis det ikke var tilstrækkeligt, kunne vi under punktet Eventuelt tale om en overforbrugsafgift. Vi havde hellere kaldt det bøder, men o.k., overforbrugsafgift. Det kan komme på tale, hvis alle de grønne virkemidler ikke kommer til at fungere, men det er stadig væk Det Konservative Folkepartis opfattelse, at vi skal gøre brug af de grønne midler, og at de vil komme til at virke tilstrækkeligt, sådan at vi både får et godt miljø og gør det muligt at drive erhverv uden at skulle betale unødige afgifter.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal venstrefløjen have resultater ud af arbejdet i Folketinget, naturligvis, men det er måden, man får resultater på. Kan vi acceptere resultater, hvor vi sælger nogle for at hjælpe andre? Det synes vi ikke, og vi synes, det er et meget principielt spørgsmål, for lige pludselig kan man komme til at skulle vurdere, om noget, der går ud over nogle, er forsvarligt, fordi man hjælper andre.

Vi gjorde det jo sidste år. Sidste år gennemførte vi en finanslov i fællesskab på lidt forskellig måde – SF stemte for, og vi undlod at stemme – men vi hjalp en finanslov igennem, som var rensset for forringelser, og jeg synes, det var smukt, at det lykkedes at lave den første finanslov i mands minde – måske nogen sinde – som ikke indeholdt forringelser for nogen. Det var det spor, vi gerne ville have fortsat i denne gang, for vi synes, det var et principielt godt spor for venstrefløjens indflydelse på dansk politik.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, hr. Langkilde er helt klar over fra forhandlingerne i går, at tallene fra Danmarks Miljøundersøgelser viser, at de bløde virkemidler, som vi er helt med på at bruge maksimalt, våde enge, harmonikrav osv., ikke kan løse opgaven alene. Vi er med på at begynde med at bruge de virkemidler. Vi synes, det er en stor fordel, at Venstre og De Konservative nu kommer ind i en rolle, hvor harmonikravene skal skærpes, hvor kravene til foderudnyttelse osv. skal skær-

pes alt, hvad det overhovedet kan trække, for også at bruge de virkemidler. Når vi så i januar måned kan se, at det ikke er nok til, at vi kan få lovforslaget til at hænge sammen, sådan at vi holder miljømålsætningen, så kommer afgiften også på banen. Sådan er det bare.

Til hr. Frank Aaen: Jeg kan da godt forstå, at hr. Frank Aaen er optaget af med lup at lede efter, om der skulle være nogle små hår et eller andet sted i suppen. Jeg må sige, at de er så små, at vi ikke har kunnet finde nogen levende mennesker, der bliver ramt af dem. Vi har spurgt vores folk i a-kasserne, i fagbevægelsen rundt omkring: Kender I nogen, der nogen sinde er blevet ramt af 3-timers-reglen, som nu bliver sat op til 4 timer? De kan ikke finde nogen, så det er kun et spørgsmål om signaler, men det er alligevel nogle signaler om stramninger, som vi ikke har lyst til at medvirke til, og derfor stemmer SF imod dem. Vi har ikke noget med den del af det at gøre.

Men jeg er nødt til at sige til hr. Frank Aaen, at hvis man har den meget principielle indstilling, at man ikke kan lave positive resultater, at man ikke kan skaffe uddannelsespladser, at man ikke kan skaffe bedre hjemmehjælp, at man ikke kan skaffe handlingsplaner for miljøet, før man er sikker på, at man har styr på hele verden, at der ikke er noget hår i suppen nogen steder, så er jeg bange for, at Enhedslisten kommer til at sidde meget uvirksom her i Folketinget. Det synes jeg ville være synd, og det er i hvert fald ikke SF's plan at ende sådan.

Bjørn Elmquist (RV):

Alle, der har læst bogen om Peter Plys, Jakobs bedste ven, vil kende Tigerdyret, og til alle dem, der ikke kender Tigerdyret, skal jeg lige fortælle, hvad det er for en størrelse. Det er et nyt dyr, der kommer til skoven, til det lille samfund dér, et meget omkringfarende dyr, som er vildt, og som indgyder – hos nogle i hvert fald – ikke respekt, men man bliver imponeret over denne omkringfaren.

En dag skal Tigerdyret vise sit maksimale mod ved at kravle op i Hundredmetersskovens højeste grantræ for at springe ned derfra, og alle skovens dyr samler sig nedenfor og står og kigger forventningsfuldt op. Men Tigerdyret springer ikke og giver følgende forklaring: Joe, jeg har fået et stykke bark i det ene øje. Og derfor bliver det ikke rigtig til noget med alle de store ambitioner og de store armsving, når det kommer til stykket.